

Obojí.

Obojí znamenalo pro členy skupiny Anthropoid Jana Kubiše a Josefa Gabčíka splnění vojenského úkolu 27. května 1942 – likvidace jednoho z nejčelnějších představitelů Třetí říše zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha.

Věděli, že se z protektorátu, kam byli vysláni, nevrátí. Tou vysněnou variantou bylo ukrytí a přežití války. Oba věděli, že pravděpodobnost je velmi malá. Věděli to i představitelé exilové vlády v Londýně. Přesto poslali je i mnoho dalších. Na smrt? Za splněním úkolů.

Atentát na Heydricha, který se odehrál před 73 lety, znamenal nejen vraždění stovek Čechů, stanné právo a teror. Znamenal především novou etapu v taktice německé okupační moci – již s jistotou věděli, že Češi se nedají zastrašit. Že jejich plán – likvidace inteligence a dalších nepohodlných a vystěhování zbytku „kamsi na východ“ – se nemusí uskutečnit.

Už na to nebudou mít čas.

Brzy nastane obrat ve válečném stavu.

Ale ještě budou vraždit – na Kobyliské střelnici, u pardubického Zámečku, v Mauthausenu.

Ještě pošlou na smrt děti z Lidic a Ležáků.

Zastřelí a umučí muže.

Mnoho dětí bude plakat v internačním táboře ve Svatobořicích.

Ještě pár let....

Na podzim roku 1942 začne bitva u Stalingradu.

Za rok – v létě 1943 Němci prohrají u Kurska.

Přestanou dobývat.

Začnou se bránit.

A Velká Británie, Francie a Itálie odvolají svůj potupný podpis pod Mnichovskou dohodou.

České pohraničí bude po válce zase patřit státu Čechů a Slováků.

Také zásluhou dvou mužů – Jana Kubiše a Josefa Gabčíka.

A zásluhou dalších mnoha set hrdinů domácího odboje – jména nespočítáme. I když jsou důležitá. Ale opakujme je alespoň v tento den. A po další a další dny, kdy budou mučení, střílení, souzení a popravováni.

Novákovi, Oktábcovi, Zelenkovi, Moravcovi, Pechlátovi, Kubišovi, Valčíkovi, Stehlíkovi, Fafkovi, Baumanovi, Královi, Smržovi, Lyčkovi, Khodlovi, Piskáčkovi, Hladěnovi, děti z Lidic a Ležáků.....

Těm všem vděčíme za naši svobodu.

Čest jejich památce.

Právě dnes.

....

V 10.35 hodin jsme v ulici V Holešovičkách uctili jejich památku. My, běžní občané, členové spolků a neziskových organizací – a opoziční zastupitelka MČ Praha 8 Mgr. Ludková.

Nikdo jiný.

Kde a kdy ji uctí vedení městské části, města, představitelé státu?

Možná až bude kulaté výročí? Bude to více důležité než dnes?

Možná, až budou pietní akt snímat televizní kamery?

Možná, až se bude kolem hemžit mnoho fotografů a novinářů?

Nebo před dalším volebním "kláním"?

Je tohle úcta a vlastenectví?

Nebo jen politický kalkul?

Děkuji všem, kteří dnes přišli na naši výzvu – protože dnes přišli vlastenci, ne ti druzí.

*Jindra Svitáková*

*{phocagallery view=category|categoryid=62|limitstart=0|limitcount=0}*